

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, მელიქიშვილის სახლში, № 43

კანტორა რედაქციისა: მელიქიშვილის სტამბაში, შანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მოწერა: მიიღება კანტორაში. შარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типограф. ВЪ редакцію газ. „Дროаზა“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაშრათ

განცხადებები: ჟურნალის რედაქციის, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებზე. ფასი განცხადებისა დიდი ასოებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციცეროთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციის უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

მოგვალ 1878 წელს გაზეთი

„დროება“

გამოვა იმგვარადვე პროგრამით და მიმართულებით, როგორც დღემდინ გამოდრიდა ხოლმე.

ამ უკანასკნელი ნახევარი წლის გამოცდილებამ დაგვარწმუნა ჩვენ, რომ ყოველ-დღიური გაზეთი ჩვენთვის აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს და ამიტომ

მოგვალ წელსაც „დროება“ მუდამ დღე გამოვა, გარდა ორშაბათისა და უქმეების შემდეგ დღეებისა.

ხელის-მოწერა

მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

შარეშე მცხოვრებთა ამ აღრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: ВЪ Типограф. ВЪ редакцію „Дროаზა“.

ფასი გაზეთისა

მთელის წლისა	8 მან.	კაპ.
მქესის თვისა	4	50
ოთხის თვისა	3	„

მხოლოდ ამ ვადებით შეიძლება მომავალის წლიდამ გაზეთის დაბარება. შემორჩილესი თხოვნა ხელის-მომწერლებსა და აგენტებს: ხვედრი უფლი გაზეთისა იმის დაბარებისა-თანავე უნდა იქმნეს გამოგზავნილი; თუ არ თავის აგენტის საშუალებით, ისე რედაქცია უფულოთ გაზეთს არაფის არ გაუგზავნის.

რედაქციისაგან

თუმაჯა რამდენჯერმე გამოვაცხადეთ-რომ გაზეთი ამ თავითვე ფულის შემოუტანელად არაფის გაგზავნება-მეთქი, მაგრამ ამ დღეებში მაინც კიდევ რამდენიმე პირისაგან მივიღეთ მოთხოვნები, რომ უმორჩილესად გთხოვთ მომავალი წლისთვის „დროება“ გამოგვიგზავნეთო და ფულს თავის დროს მიიღებთო.

ამის გამო საჭიროთ ვრაცხთ ამ ცალკე განცხადებით ვაცნობოთ ყველას, რომ, თუ არ აგენტების საშუალებით, ისე მომავალის წლის გაზეთი ნისიათ არაფის გაგზავნება.

შემორჩილესად ვთხოვთ იმ ჩვენს აგენტებსა და ხელის-მომწერლებს, რომელთაც წლებანდელი გაზეთის ანგარიში დღემდინ არა აქვთ გასწორებული, რაც შეიძლება მალე გაასწორონ და ხვედრი ფული გამოგზავნონ.

ტელეგრაფები

ბრძოლის ველიდან

ბოგოტი, 30 ნოემბერს. (მუიციალური). ბუშინ, სალამოს 4 საათზე, ოსმალოს ჯარმა დაიწყო მდინარე ლომზე გადასვლა, სოფ. ქრასნოისთან. დაღამების დროს 30 ტაბორამდინ გადავიდა. ღლეს დილით მთელი ეს ჯარი მოაწვა დ. მ. მლაღიმირ პლექსანდრეს ძის კორპუსს სოფ. მეჩკასთან. ბაცხარებული ბრძოლა ატყდა; თვითონ მემკვიდრე დაესწრო ამ ბრძოლაში, და როცა ჩვენებს ერთი ბრიგადა ჯარი კიდევ მოემხმარა, ოსმალებმა ვერ გაუძლეს და უკან დაიწიეს.

იიკოაეიტან, არაბ-ქონალთან და, ზლატარიტთან ჩვენები ისევ თავიანთ ძველ პოზიციებზე დგანან ოსმალოს ჯარის პირ-და-პირ.

ბოგოტი, 1 დეკემბერს. (მუიციალური). ბუშინ ჩვენს მარცხნივსა და შუა ჯარს მოადგა მტერი. მეჩკაზე ექვსჯერ მოვი-

და ოსმალო იერიშით, მაგრამ ყოველთვის დიდს ზიანით უკუ-ქცეულ იქმნა ჩვენის ჯარებისაგან. პირველ საათზე ჩვენებს მოეშველა ახალი ჯარები და ამის შემდეგ მტერმა საჩქაროთ დაიწია სოფ. ქრასნოისაკენ, რადგან ჩიეთლიყის გზა ჩვენებისაგან შეკრული ჰქონდათ.

ოსმალოების მხრით ძალიან ბევრი უნდა იყოს დაზოცილ-დაჭრილები; ბრძოლის ველი სავსეა იმათი სალდათებით. ჩვენი ზარალი ჯერ ცნობაში არ არის მოყვანილი, მაგრამ ბევრი არ უნდა იყოს. დ. მ. მლაღიმირ პლექსანდრეს ძის ამაღაში (სეიტაში) ორი აფიცერია დაჭრილი, ერთი ზედ იმის გვერდით. ჯარი საჭებურის მხნეობით იბრძოდა.

ბოგოტი, 30 ნოემბერს. (მუიციალური). პლევნოს აღების დროს ჩვენის მხრით მოკლულია: 2 შტაბ-აფიცერი, 8 ობერ-აფიცერი და 582 სალდათი; დაჭრილია: 5 შტაბ-აფიცერი, 40 ობერ-აფიცერი და 1,207 სალდათი, გაკაწრული არიან: 2 ობერ-აფიცერი და 3 სალდათი; სულ 57 აფიცერი და 1,792 სალდათი.

ოსმალოებს, პლევნოს არმიის შტაბის უფროსის ტევერინ-ფაშის სიტყვით, 4,000 კაცამდინ ეზარალათ.

ჩვენ ჩაგვივარდა ხელში: 10 ფაშა, 128 შტაბ-აფიცერი, 2,000 ობერ-აფიცერი და 36,000 სალდათი; ცხენოსანი ჯარი—1,200, და 77 ზარბაზანი. ავათყოფებისა და ზაირაღების რიცხვი ჯერ ცნობაში არ არის მოყვანილი. შაშები დღეს ბოგოტში მოიყვანეს. ოსმანის სადგომთან საპატო ყარაულად აფიცერია დაყენებული.

ოქის აგებები

აზიის ბრძოლის ველიდან

მენის გაზეთს „Presse“-ში დაბეჭდილია შემდეგი ახალი ამბები არზრუმისა და შარსის შესახებ:

„არზრუმში ოსმალოებს ამ ქაშად ჰქვით 12,000 კარგათ გაწრთენილი და დაიარაღებული ჯარები. ამას გარდა არიან რამდენიმე ათასი მურთები და ზეიბეკები.

„რუსის ინჟინერი ბუმბერინგი აქეთებს შარსის სიმამრებს, რომელნიც გაფუჭებულნი იყვნენ რუსების ყუმბარებისაგან. რუსის სამხედრო მთავრობამ გამართა შაქსში ტელეგრაფის სტანცია და ტიპოგრაფია.“

„აქვე გაზეთში დაბეჭდილია მეორე ამბავი არზრუმიდამ მიღებული 25 ნოემბერს, რომელიც უფრო მომეტებული ყურადღების ღირსია და რომელსაც ამ ქაშად დიდი მნიშვნელობა უნდა მიეწეროს, თუ ნამდვილად გამოდგა:

„ჩვენ მოგვივიდა გუშინ მცირე აზიის ბრძოლის ველიდამ ამბავი, რომ რუსის ჯარს შეუკრას გზა არზრუმსა და ტრაპიზონს შუა.“

„თუ ეს ამბავი მართალია, მაშ არზრუმს ახალი ჯარების მიშველება გაუძნელდება და ამ ქალაქის აღებას მალე უნდა მოველოდეთ. მაკრამ საქმე იმაშია, რომ ეს ამბავი ისეთს გაზეთშია დაბეჭდილი, რომელსაც ხშირად არ დაეჯერება.“

„მმართველობის მოამბეში“ დაბეჭდილია შმალდესი განკარგულება, რომლის ძალითაც მცირე აზიის ბრძოლის ველზე მოამქმედ ჯარის უფროსს ლენ-ადიუტანტს ლორის-მელიქოვს მიეცემა წმ.

მლაღიმირის ჯვარი პირველი ხარისხისა და ძავეასიის არმიის მთავარ-სარდლის თანაშემწეს თ. სვიატოპოლკ-მირსკისა და ლენერალ ბეიმანს—წმ. ბიორვის ჯვარი მეორე ხარისხისა.

პეტერბურლის გაზეთებში დაბეჭდილია ოფილისილამ გაგზავნილი დეპეშა, რომელიდამაც ვტყაბულობთ, რომ ლენერალ შოლკოვნიკოვის მაგიერად, სოხუმის სამხედრო მაზრის უფროსად დაუნიშნაეთ პოლკოვნიკი მაკევეი.

„ამავე დეპეშაში იწერებიან, რომ რადგან ამ ქაშად ოფილისში მყოფ ოსმალოს დატყვევებულ სალდათებსა და აფიცრებს სხვა-და-სხვა ნაირი ავათმყოფობა გაუჩნდა და ბევრი კვდებიანო, ამის გამო, მთავრობის განკარგულებით ჯერ-ჯერობით იმათ რუსეთში აღარ გზავნიან, აქვე ძავეასიაში დასტოვებენო.“

აზროვნის ბრძოლის ველიდამ

პლენოს აღების ერთის კვირის წინათ ლონდონის გაზეთის „Times“-ის კორრესპონდენტი შემდეგ სიტყვებს იწერებოდა ამ ციხის შესახებ და ეს სიტყვები ახლა წინასწარმეტყველის სიტყვებით ასრულდა:

„მე ვიცი ოსმან-ფაშის ხასიათი და წინათვე შემიძლიან ვსტყვა, რომ ის უბრძოლველად არ დანებდება მტერს. შეტყველია, ის ეცდება, რომ გააპოს მტრის არმია და ამნაირად თავი დაიღწიოს პლენოდამ.“

— პურს გაქმევე ამ პირობით, რომ სტუმრები გამიმხიარულო!

— პურის ჭამა ვერც მე გამამხიარულებს და ვერც შენს სტუმრებსა და თუ ღვინოსაც დამალეინებ, მაშინ ორივე შესაძლებელია!... უთხრა საზანდარმა. მოუტანეს ხელადით ღვინო.

საზანდარმა აიღო ხელში ხელადა და მოჰყვა ერთ უცნაურს დალოცვას, რომელშიაც მრთელი საქრისტიანო მოიხსენია. ამ ჩამოლოცვას მოვიყვან აქ დაწერილებით არა იმისათვის, რომ დიდი რამ მნიშვნელობა ჰქონდეს მას, არამედ მისთვის, რომ მოცლილმა კაცმა იმის წაკითხვაში გაატაროს რაოდენიმე დრო.

„აჰა მოისმინეთ „საზანდრის“ ნამდვილი სიტყვები: დიდებაა ღმერთსა ყოვლის შემძლებელსა, ღმერთო, შენა სწალობდე სახლის განმგებელსა, დღევანდელსა დღესა ვმადლობ მასპინძელსა, შენი მშვიდობა მიეცი აქა მსხდომელებსა! ამ ჩვენს ყმწვილებსა, ლხინში გათქმულებსა, ახალ ნათლულებსა, იმათ შიმრქმელებსა,

„მაგრამ მეორე მხრით ჩვენ ვიცი თუ აგრეთვე რუსების მომწადება პლენოს გარეშე, და ნამტყაღდ მტყველთა ვთქვათ, რომ ამ თავის განზრახვას ოსმან-ფაშა ვერას გზით ვერ შეასრულებს, ის ვერ გაარღვევს რუს-რუმინების არმიებს და იძულებული იქნება, რომ თოფიარალი დაჰყაროს.“

„ღენ. სვიატოპოლკ-მირსკის დივიზიის იაკოვიცთან და მარენთან დამარცხების თაობაზე ლონდონის გაზეთი „Daily Telegraph“ სხვათა შორის ამბობს:

„ორი დღის გაცხარებული ბრძოლის შემდეგ, სულეიმან-ფაშამ სრულიად დამარცხა რუსები მლენესთან, მარენთან და იაკოვიცთან და იძულებულ ჰყო ისინი, რომ ტრნოვოში დაეწიათ. ამ ბრძოლაში რუსების მხრით უკანასკნელი 3,000 კაცამდინ იქნება დახოცილ-დაჭრილები.“

„ახლა ოსმალოს ჯარი ტრნოვოზედ არის მიმდგარი.“

„ამ გარემოებამ ხელ-ახლად გაამხნევა ოსმალოს ჯარს და გამარჯვების იმედი მიეცათ...“

„ზაზეთს „ბოლოსში“ იწერებიან ბელგრადიიდან 24 ნოემბერს:

„რუსებმა გაგზავნეს სერბის არმიაში 40 აფიცერი თავის არმიიდან; ამას გარდა ამავე არმიაში შევიდა 20 აფიცერი პრუსიისა.“

ფელტონი

„ყვირილობა“

ხურვის ჰგონია, რომ მხოლოდ იმერეთადგან გამოდიოდნენ მესტირესაზანდრები. მხლა ჩვენს ძახეთშიაც გამოჩნდნენ.

ჩვენ, ძახელები, შემოდგომას ვეძახით მეორე სახელს—„ყვირილობას“, რადგანაც შემოდგომის მოსავალი ღვინისათვის ყოველს ქართველის ოჯახს ამხიარულებს და „ნუნუსა“ მოჭარბების გამო შეუქმს მას ლხინობას და შემდგომ „ყვირილობასაც“.

აი ამ გვარს „ყვირილობაში“ ვიყავი მეც ამ დღებში მიწვეული სადილათ. ჩვენ, სტუმრები, კარგათ ვიყავით ღვინით შეფუნჭრუკებულები, როდესაც მოვიდა ერთი მოხუცი ქართველი საზანდარი, მაგრამ იმერელი გუდიანი სტვირიკი არა ჰქონდა. ამისი მოსვლა გაუხარდა მასპინძელს და მისცა მას ადგილი დედა-ბოძთან, მიართვა სადილი და უთხრა:

მშაზით ამოშობილთა, მირონ-ცხებულებსა!

იმპერატორსა, მღვთისა მხმობელსა, მრავალთ ქვეყნებთა მტკით მპყრობელსა, უფალს ნამესტნიკს ჩვენს წინ-მძღომელსა, ლებერნატორსა ჰკვიანსა, ბრძენსა.

ჰაეჭავაძესა, ძახეთის მზესა, ძნენა ბნნას ქალწულთ მზრუნველსა! მიროვის პოსრედნიკს ჩვენ ჯორჯაძესა, სწავლით უსწავდელს, ბუნებით ბრძენსა! ამ მაზრის ნაჩაღნიკს ფრიადსა მხნესა, უფალს მალალოვს, კეთილის მქნელსა, მაჭავარიანს, წიგნის მთარგმნელსა, სანდრო რჩეულოვს, პაიჭაძესა. მათე შიუკოვს, იმის შეილესა, ძმათა, ძმის წულეს და დის წულესა, ნათესავებსა, შეილი შეილესა, მინც შავს პირზედა აკრეჭს კბილებსა... მიროვის სულსა, მას შინა მსხდომსა, მისაც უსტავი ზეპირ ახსოვსა!

„უფალს რუსიევეს, კანონთ მცოდნესა, მოდავე პირთა დამზავებელსა. ჰიჭინაძესა ტყისა დამცველსა, ჰიგვის მომპარავთ გულის დამწველსა! უფალს მანსოვიჩს მიწის მზომელსა, მუღლით ფიცხელსა, კეთილ მდგომელსა. მთავად რუსიეთ-ნათელ ღებულთა ხელმწიფისათვის თავ-დადებულთა. მთავად მანეახოვთ გულის კეთილთა,

საქართველო

დღიური

* * * ბაზეთის „ბაქაზის“ გუმბინწინდელს ნომერში დაბეჭდილია ძახის შკოლის მასწავლებლის უფ. ივ. როსტომაშვილის კორრესპონდენცია, რომელიც ძრვიელ სასამართლო ამბავს გვაცნობებს:

სოფელს ძახში გაუხსნიათ საკვირაო შკოლა, რომელშიაც იმ დღესვე მოგროვილა 16 საკვირდო მომეტებული ნაწილი ისევე ძახის სახალხო შკოლაში სწავლა-მსწავლეობები. ამ საკვირაო შკოლის მაგირდებად არიან ყმაწვილი კაცები არა უმცირეს თექვსმეტის წლისა, ზოგიერთი ცოლიანებიც.

როგორც კორრესპონდენტი იწერება, ამ ახალ გახსნილ შკოლაში ასწავლიან: რუსულ ენას, მართლ-წერას, აკითხებენ ქართულ გაზეთებს, ასწავლიან საღმთა-წერილს და ამას გარდა უხსნიან სოფლის სასამართლოებისა და გლეხების საზოგადო გამგებების წესდებას.

საკვირაო შკოლის დანიშნულება ის არის, რომ მოზდილ ხალხს ასწავლოს წერა-კითხვა, განუგრძოს აგრეთვე სწავლა და გონების გახსნაში დაეხმაროს იმ პირებს, რომელთაც პირველ-დაწყებით შკოლებში სწავლა შეუსრულებიათ.

პირველი საკვირაო შკოლები ჩვენში (თფილისში), თუ არ ესცდებით, 1863 წელს იყო გამართული; მაგრამ, რაღაც უბედური გარემოების გამო, ერთის წლის მეტი არ უცოცხლია ამ შკოლებს.

ახლა ეს ძახის საკვირაო შკოლა გაიხსნა, და ვისურვოთ, რომ ამ შკოლასაც ის ბედი არ მოსვლოდეს, რაც პირველ ჩვენ საკვირაო შკოლებს მოუვიდათ.

უფ. როსტომაშვილი იწერება, რომ ამ შკოლას ქართული სახელმძღვანელო და საკითხავი წიგნები ეჭირება და იმედი გვაქვსო, რომ ისეთი პირები ამოჩნდებიანო, რომელნიც გამოუგზავნიან შკოლას ამ წიგნებს და ამნაირად სასარგებლო საქმეს ხელს მოუწყობენო.

* * * მრთი სომხის სულიერი მამა გავგიუპატიურეს ამ დღებში ჩვენი ქალაქის ავაზაკებმა: ტერ-მარტირუხ ამირხანოვს ვიდაც სამი ავაზაკი დახვედრია მადნის თავზე, ვიწრო ქუჩაში, წაუქცევიათ, საათი ამოუცლიათ, მოუქრიათ ჯიბე, რომელშიაც 17 მანეთი ფული ჰქონია და სანამ პატიოსანი მამა ყვირილს მოახერხებდა, კიდევ გაქცეულან.

მა ამბავი საღამოს 6 საათზე მოხდა..

* * * მუთისილამ გვეწერენ, რომ გასულ ნოემბრის 30-ს იქაურს სომხროში გადაუხდიათ პარაკლისი პლევენოს აღების გამო. იმერეთის ეპისკოპოსს ყოვლად-

სამღვდლო მადრიელს წარმოუთქვამს შემთხვევის შესაფერი სიტყვები და სწავლას „ურა“ უყვირია. მთელი დღი... რეკა იყო და სხვ.

* * * იმ საშინელ ქარს, რომელიც გასული ნოემბრის დამლევს ჰქრიდა დასავლეთ საქართველოსაკენ, სხვათა შორის, ზუგდიდის უფსდშიაც რამდონიმე ალაგას ცეცხლი გაუჩენია და ბევრი ზიანი მიუტია სოფლის ხალხისათვის.

ნარკვი

იტალიურს გაზეთებში დაბეჭდილია შემდეგი წიგნი მატეორ ჰიუგოსი, რომელიც ამ საჩინო საფრანგეთის პოეტს მიუწერია რომის ძალაქის მაგვობისათვის და რომელიც წაუკითხავთ იმ ცერემონიის დროს, როდესაც მენტანის ბრძოლაში დაზოცილ იტალიელების სულს იხსენიებდნენ:

„მერსალი, 22 ნოემბერს 1877.“

„საფრანგეთის შვილი საღამოს უგზავნის იტალიის შვილებსა.“

მენტანის ბრძოლა სასირცხო საქმე იყო ლიუდოვიკო ნაპოლეონისათვის და სასახლო მარბალდისათვის. ხალხთა ძიობა მწუხარებით მოიგონებს ამ დღეს. საფრანგეთი ყველაზე უფრო სწებს.

ჩვენ, ფრანგებს, იტალია მეორე სამზობლოდ მიგვანია. პარიჟი, რომელშიაც ბუღაბს თანამდროვე პაზრი და განათლება, ძმურად გაუწვდის ხელს რომს, რომელშიაც იყოფება „სული ძველი ქვეყნისა. ხალხნი შეიკვარებენ

ხენა-თესვაზედა ფრიად ბეჯითათა.
 სიღამონოვთა ხმით დიდებულთა,
 ზემღემრებათა დაწესებულთა.
 თივადთ შობულოვთ წყნარათ მყოფელთა
 სულის და გულის დამატკობელთა.
 ჯანდიეროვთა გულით გაშლილთა,
 პური, მარილით გამოჩენილთა.
 შივჭავაძეთა ომის მძებნელთა,
 თივით და ხმალით მტერთა მდევნელთა.
 თივადთ ჯურჯაძეთა ძველთა ქართველთა,
 დიდოვლების თვალების მთხრელთა.
 თივადთ შარალოვთ მადნის მქონელთა,
 თარ-ჭიანურით ღებინში ცხოველთა.
 ჩოლოყავეთა ძველად ქებულთა,
 მთის ხალხისაგან ყბათ-აღებულთა.
 თივადთ მრისთავთ ამაღლებულთა,
 ძართლსა და ძახეთს დასახლებულთა.
 თივადთ საგნოვთ მეფის ერთგულთა,
 სიკვდილისაგან დამცირებულთა.
 თივადთ მაყავეთ ბოქოვლებთა,
 შალით და შარფით მოხვეულებთა.
 ლეონიძეთა ძველთ მეფეთ ძეთა,
 ახლა ძონდოლოში მოქიფეთა.
 თივადთ ავალოვთ ხელი ჩავალოთ!
 მტერს შეუტოვოთ, მუსრი გავალოთ!
 რუსის არქიერს, ძანტორის ჩლონსა,
 შოვლად-სამღვდლოს ჩვენს მოწყალესა,
 არხიმანდრიტსა ჩვენსა მხარესა.
 მრევლოვს დეკანოზს ჩვენს საყვარელსა,
 პატიოსანს მღვდელს, მღვთის მავედრებელს.

დი-ჩოქს მოტარტარესა, წიგნის წამკითხველს.
 მნათესა, მღვდლისა მხლებელსა,
 საყდარში სანთლის მნთებელსა,
 შნამუსოსა და ურცხესა, ურჩსა და
 მოუგრეხელსა,
 საკურთხეველიდან მჩხეტელსა,
 ბარეთ ქალების მჩხრეკელსა
 ღმერთო! მას მშვიდობა მიეც, ვინც
 შეეყაროს მძებნელსა!
 ღმერთო, შენი მშვიდობა მიეც:
 თივადთა და აზნაურთა, წმინდა სისხლიდ-
 გან შობილთა,
 ძართლელთა და აქაურთა ერთმანერთის
 ძიობილთა.
 ძოქოს, უშვერსა, მახინჯსა
 და შობილგან ბრმათ შობილსა!
 ძარის კაცსა, ნამსახურსა,
 სახიერსა, უსახურსა.
 სომხის ტერტერებსა, „ტერვოლორმისა“
 მთქმელსა,
 „ანირჭორელებსა, იორთოვლებსა,
 ისერფოვლებსა, ამენ, ამენ მთქმელსა.
 ზღვრ-კაცსა მხნესა ყველა ქვეყნისასა,
 დედა-მიწის მხენელსა, პურის დამთესველსა,
 ხარების შემბმელსა, ხნულის დამფარ-
 ცხველსა,
 მოსავლის მომკეოსა, იმის მომზიდველსა,
 ძალოში ჩამშლელსა, იმის გაპლენველსა,
 პურის გამხმობელსა, იმის ამკრეფელსა,
 ცხრილით დამცხრილველსა,

ძაკით დამრკვეველსა,
 ძომრის ამსებელსა, ურმის დამდებელსა,
 წისქვილზედ პურის დამყრელსა და იმის
 დამფქველსა.
 პურის მომზეღელსა, თონქ შინამკერელსა,
 ხამის ამღებელსა და მის შემნახველსა,
 პურის ამამხდელსა, შინ შემომზიდეველსა.
 დიდსა და პატარასა, ყმაწვილების მზრ-
 დელსა.
 შიხის მზადებელსა, იმის მომზიდველსა
 თონქში ჩასაყრელათ წერილათ დამ-
 კუწველსა.
 ძეთილის დამთესსა, ცეცხლის დამთესსა,
 ზედადგარის დამდგმელსა, ქვების შემომ-
 დგმელსა,
 ძათმის დამკვლელსა, იმის გამფუცქენელსა,
 მომხარშავსა და ასოთ დამჭრელსა,
 შემნელებელსა, გამრიგებელსა,
 სუფრის გამშლელსა, ღვინის დამხმელსა,
 პურის მჭამელსა და ღვინის მსმელსა,
 აკენის ყმაწვილსა, შიბაქში მფსმელსა...
 ღმერთო, შენი მშვიდობა მოგვეც:
 მგრძნობსა, უგრძნობელსა,
 მცნობსა, უცნობელსა,
 მრის კაცსა, ბერსა
 მეცა, დამლოცველსა!
 ღმერთმა ყველას გაგიმარჯოთ
 სტუმარ-მასპინძელსა.
 ვინც ამ ლექსის მთქმელს დასცინოს,
 მრთ კვირას არ დაეძინოს!..
 ძახელი

